

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117203767
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117203767.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Ludviky Bodnárovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Y. M. nar. X.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice dieťaťa rodičov U. M. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v I. na F. XX a U. N. M. nar. X.X.XXXX bývajúceho v M. na L. XX zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Góblom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Jantárovej 30 v konaní o určenie výživného pre maloleté dieťa v striedavej osobnej starostlivosti o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 30.1.2018 č.k. 11P 23/2017-187 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom z 3.1.2018 č.k. 11P 23/2017-187 zamietol návrh matky, ktorým žiadala určiť výživné od otca pre maloletého Y., ktorý je v striedavej osobnej starostlivosti rodičov, vo výške 200 Eur mesačne od podania návrhu. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal otca platiť na výživu maloletého Y. 200 Eur mesačne od podania návrhu vždy do 15-teho dňa v mesiaci dopredu k jej rukám. Vytkla konajúcemu súdu nespravodlivý postup pri zisťovaní príjmov rodičov, pretože u nej vychádzal z priemerného platu za dva mesiace, počas ktorých jej bola vyplatená odmena, kým u otca spriemeroval dlhšie obdobie, v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu záveru, že má príjem 1.318 Eur a príjem otca je 2.070 Eur. Zdôraznila, že za rok 2017 mala čistý mesačný príjem 1.047,30 Eur a spochybnila pravdivosť poskytnutého stanoviska mzdovej účtarne KR PZ Košice o príjme otca so zreteľom na postup zvýšenia príjmu u toho istého zamestnávateľa v jej prípade. Rovnako zdôraznila, že otec klamal a zavádzal súd, pretože kompletnú detskú izbu so zariadením u otca finančne zastrešoval jej otec MVDr. U. M. v roku 2012 resp. 2013 a rovnako starý otec kúpil maloletému školskú tašku v hodnote cca 100 Eur pri nástupe do prvého ročníka. Školské potreby maloletého na začiatku školského roka zabezpečujú s otcom dieťaťa striedavo, väčšie výdavky riešili spoločne na polovicu a bežné potreby každý rodič samostatne. Na tieto okolnosti žiadala vypočúť svojich rodičov, ale súd vypočul iba maloletého, ktorého sa však nepýtal na skutočnosti týmto smerom. Nie je pravdou, že od rozvodu manželstva otec zastrešuje všetko, čo sa týka dieťaťa, lebo ak by tomu tak bolo, otec by potom nežiadal od nej pravidelne pri väčších finančných položkách polovicu. Na tieto okolnosti žiadala vypočúť svojich rodičov a maloleté dieťa. Zabezpečuje potreby dieťaťa mnohokrát na úkor toho, že finančné prostriedky si musí požičať, alebo ich poskytnú pravidelne jej rodičia. Vzhľadom na svoj príjem a nevyhnutné výdavky, ťažko bude vedieť dieťaťu poskytnúť niečo navyše z bežných základných potrieb, čím nastáva problém, že maloletý Y. má rozdielnu životnú úroveň u nej a u otca. Ak

otec nechce prispievať na výživu maloletého, potom nech nežiada zakaždým od nej polovičný podiel, napríklad na blížiacu sa školu v prírode, ktorá stojí 150 Eur a nech všetky tieto aktivity potom financuje úplne sám, podobne ako aj kontroly vo Viedni, na ktorých sa pravidelne striedajú. Vyjadrila názor, že okolnosti týkajúce sa vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemá nič spoločné s výživným pre dieťa. V tejto súvislosti konštatovala, že z titulu vyporiadania obdržala dvakrát po 10.000 Eur, z ktorých použila 5.000 Eur na vyplatenie svojho záväzku voči prvému manželovi a 15.000 Eur použila v dobrej viere na to, aby získala príjem do domácnosti, nakoľko v danom čase bývala spolu s vtedajším priateľom. Otec dieťaťa jej vytyka, že svoje náklady na bývanie si spôsobila sama, avšak nie je pravda, že má hypotéku vo výške 120.000 Eur ale vo výške 105.000 Eur. Tak či onak, pri cenách bytov v Košiciach a ich mesačných nákladoch za prenájom bytu, bola by na tom istom ako teraz, ak nie horšie. Otec zahmlieva a snaží sa klamstvami ju očierňovať, aby na ňu súd hľadel, že sa o dieťa nestará a nechce starať, čo aj koniec koncov spravil, keď požiadal v rámci konania raz o výživné preňho od nej a následne o zverenie dieťaťa do jej starostlivosti. Rovnako nie je pravda, že otec má výdavky v čase, keď dieťa je v jej starostlivosti, kedy všetky potreby dieťaťa zabezpečuje sama a jedine od roku 2016 poskytuje maloletému Y. ošatenie. Poukázala aj na to, že pri rozvode ich manželstva súd výživné neurčil, lebo v danom čase uviedla, že ak dieťa niečo navyše potrebuje, vedia sa dohodnúť a otec mu to zabezpečí. Jednalo sa o čas päť mesiacov potom, čo opustila spoločnú domácnosť a výlučne otec platil náklady za materskú školu, ktorú maloletý navštevoval. V tom čase mala väčšie finančné možnosti, tak sa tým nezaoberala, ale v roku 2016 sa jej situácia výrazne zmenila (nebolo to výstavbou rodinného domu ani hypotékou, ktorú má od roku 2014) a žiadala otca o finančnú pomoc. S poukazom na tvrdenia otca žiadala, aby potom bol rozsudkom zaviazaný, lebo zo svojich finančných možností nevie pokrývať bežné potreby, teda potreby nutného charakteru a voľnočasové aktivity synovi. Doteraz to bolo upravené len na základe dohody, ktorá sa nedodržuje a v prípade, že sa na výdavkoch nevie podieľať, otec jej to vyčíta a v očiach dieťaťa je znevažovaná zo strany otca.

3. Otec maloletého vo vyjadrení k odvolaniu matky vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a vychádza zo správneho a úplného posúdenia skutkových zistení a zo správneho právneho posúdenia veci, preto nemá voči nemu žiadne výhrady. V odvolaní matka uvádza rovnako, ako aj počas prvostupňového konania, len tvrdenia bez konkrétnych dôkazov, s ktorými nesúhlasil. Nikdy nežiadal o to, aby sa matka podieľala na tzv. väčších výdavkoch a nikdy ani nemala snahu prispievať. Rovnako odmietol tvrdenia matky o podpore starého otca MVDr. U. M.. Tiež uviedol, že matka bola s maloletým u lekára vo Viedni, kým on tieto kontroly s maloletým dieťaťom absolvoval šesťkrát, naposledy 19.3.2018. Od augusta 2012 do októbra 2016 zakupoval maloletému oblečenie aj k matke a od októbra 2016 balí oblečenie maloletému k matke a keď sa od nej vráti, tak ho donesie späť. V marci 2017 na výzvu matky zaplatil za školu v prírode 43 Eur (zvyšná suma bola hradená štátom) a túto sumu dal synovi za prítomnosti matky pred školou. Dňa 4.5.2017 dal matke 20 Eur na lieky pre maloletého z dôvodu jeho PN. V súčasnej dobe maloletý už nenavštevuje futbalový krúžok V., nakoľko s tým nesúhlasila matka, ale od septembra 2017 navštevuje tréningy bojového umenia a 20 Eur mesačne, ako úhradu za tréningy uhradza výlučne sám, a to aj v čase, keď dieťa je v starostlivosti matky. Tvrdenia matky označil za nepravdivé, účelové, všeobecné a ničím nepodložené. Zdôraznil, že matka opäť a vždy len poukazuje na svoje výdavky, pričom v konaní by mala preukázať výdavky maloletého. V tejto súvislosti uviedol, že matka zabúda na nevhodné a riskantné investovanie do motorových vozidiel, na simulované podnikanie, na chovanie psov a koterec, krmivo a iné výdavky nehovoriac na striedanie partnerov a čerpanie neúmernej hypotéky na nákup nehnuteľnosti, kde len za kuchynskú linku zaplatila 4.000 Eur a za betónové oplotenie celého pozemku viac ako 5.000 Eur. Matka zabúda aj na dôležitú skutočnosť, že na jeho strane je nutné zohľadniť aj ďalšie ním vyživované dieťa, o ktoré sa stará a ktoré má rovnaké práva a postavenie. Navrhol, aby krajský súd odvolanie matky v plnom rozsahu odmietol a potvrdil v celom rozsahu rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne.

4. Kolízny opatrovník maloletého navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na to, že z pripojených listinných dôkazov bolo preukázané, že otec napriek tomu, že vyživovacia povinnosť zo strany rodičov nebola určená pri striedavej osobnej starostlivosti, otec zabezpečuje všetky výdavky a náklady spojené s maloletým dieťaťom.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o výživnom.

7. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii matky odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces v tomto prípade bolo naplnené tým, že súd prvej inštancie zistil po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení skutočný stav a po použití relevantných právnych noriem rozhodol o návrhu matky, pričom jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by svoj názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. Súd prvej inštancie sa dôsledne a precízne vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami relevantnými pre rozhodovanie o výživnom, ako aj s námietkami matky, ktoré tvorili jej obranu v priebehu konania na súde prvej inštancie. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie nevykonával ňou navrhované dôkazy, odvolací súd poznamenáva, že súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde, ktorý musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukázateľ iným dôkazom. Spravidla pôjde o dôkazy, ktoré nemôžu smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti, a teda sa týkajú skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež také, ktoré účastníci navrhli s úmyslom predĺžiť súdne konanie. Súd prvej inštancie postup, ktorým vylúčil matkou navrhovaný dôkaz výsluchom jej rodičov, riadne odôvodnil, resp. vysvetlil v odôvodnení svojho rozhodnutia. Odvolací súd dodáva, že ani v priebehu odvolacieho konania nevznikla potreba vykonať matkou navrhovaný dôkaz výsluchom jej rodičov a opakovaným výsluchom maloletého dieťaťa, pretože súd prvej inštancie skutočný stav potrebný pre rozhodnutie o výživnom spoľahlivo zistil inými dôkaznými prostriedkami (§ 185 ods. 1, 2 CSP a § 36 CMP).

8. K odvolacej argumentácii matky o nesprávnom postupe konajúceho súdu pri zisťovaní príjmových pomerov rodičov odvolací súd upresňuje, že čistý mesačný príjem matky za obdobie od 1.7.2017 do 30.11.2017 bol 1.149 Eur (č.l. 152 a č.l. 173 spisu) a čistý mesačný príjem otca za rovnaké obdobie bol 2.070 Eur (č.l. 172 spisu) a so zreteľom na to, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletej dcére G. 30.5.2015, o ktorú sa spoločne stará s matkou dieťaťa, ktorá je na rodičovskej dovolenke, možno konštatovať, resp. súhlasiť so záverom konajúceho súdu, že rozdiel v príjmových pomeroch rodičov neodôvodňuje určenie výživného, keďže podiel otca na výživnom pre maloletého Y. je preukázateľne vyšší ako podiel matky a tiež po zohľadnení, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. V kontexte zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie považoval odvolací súd argumentáciu matky v odvolaní za účelovú obranu v snahe dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a odvolací súd ďalej konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP a len odlišný názor účastníka (matky) vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, nečiní rozhodnutie nezákonným a nepreskúmateľným. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne

správny podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia len doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).